

ROMÂNIA

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

PLENUL

HOTĂRÂRE nr. 300

din 24 martie 2016

La data de 28.12.2015, în conformitate cu prevederile art. 30 alin. 1 și 2 din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii și art. 74 alin. 1 lit. g din același act normativ, a fost înaintată Inspecției Judiciare cererea domnului Antik Levente Farkas, judecător la Curtea de Apel Oradea, prin care a solicitat apărarea independenței și reputației profesionale.

Ulterior efectuării verificărilor de către Inspecția Judiciară, raportul întocmit a fost înaintat Plenului Consiliului Superior al Magistraturii.

Analizând solicitarea formulată, precum și verificările Inspecției Judiciare și văzând înscrisurile atașate, Plenul reține următoarele:

În motivarea solicitării formulate, domnul judecător a arătat, în esență, că, în data de 11.12.2015, în calitate de judecător la Curtea de Apel Oradea - Secția penală și pentru cauze cu minori, a pronunțat, în doasrul _____ sentința penală _____ prin care a dispus condamnarea inculpaților S₁ I₁ și S₂ A₁ D₂ pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute și pedepsite de _____ cu aplicarea _____ și pedepsă de _____

Imediat după pronunțarea sentinței mai sus menționate, în data de 11.12.2015, la ora 17,08, a apărut în cotidianul on-line "Ebihoreanul" articolul intitulat "Avocatul le

S., condamnat la închisoare cu executare și pentru mesajele amenințătoare la adresa judecătoarei C. M., în care a fost citată S. I. numita S. D., care a declarat: "Sărbători binecuvântate tuturor, tuturor celor care m-au "ajutat", inclusiv judecătorul Antik Levente (magistratul care a dat verdictul în dosar - n.r.)". De asemenea, avocata a ținut să transmită punctul de vedere al S. I. aflat în Penitenciar : "S. I. mi-a comunicat că va face apel, deoarece pedeapsa e prea mică pentru o faptă pe care nu a săvârșit-o. Această hotărâre confirmă abuzul făcut de un grup infracțional judecători-procurori împotriva familiei S., așa cum el a susținut de la început", a spus D. S.

Domnul judecător a învederat că acest articol a fost preluat la data de 14.12.2015 în cotidianul săptămânal "Bihoreanul", cotidian în care a apărut și articolul "Tăcutul lui Antik: Judecătorul care l-a condamnat pe I. S. la închisoare a încercat din toate puterile să se lepede de dosar".

Față de articolele apărute în presă și având în vedere că motivarea soluției nu s-a realizat încă, văzând garanțiile de care se bucură un judecător în soluționarea unei cauze, domnul judecător a apreciat că asocierea numelui său cu grupul infracțional format din judecători și procurori constituit să lupte împotriva familiei S. aduce atingere independenței, imparțialității și reputației sale profesionale.

Din cuprinsul actelor atașate și din conținutul verificărilor efectuate de către Inspekția Judiciară, Plenul Consiliului Superior reține următoarea situație de fapt:

În cotidianul on-line "Bihoreanul", la data de 11.12.2015, ora 17,08, a apărut articolul intitulat "Avocatul I. S. condamnat la închisoare cu executare și pentru mesajele amenințătoare la adresa judecătoarei C. M.", în care, după ce se prezintă conținutul soluției pronunțate în dosarul S. I. și faptul că parchetul a anunțat că va declara cale de atac, întrucât consideră pedepsele aplicate inculpaților prea blânde, a fost citată soția inculpatului S. I. numita S. D. care ar fi declarat: "Sărbători binecuvântate tuturor, tuturor celor care m-au "ajutat", inclusiv judecătorul Antik Levente (magistratul care a dat verdictul în dosar - n.r.)". De asemenea, în articol se menționează că avocata a ținut să transmită punctul de vedere al S. I. aflat în Penitenciar : "S. I. mi-a comunicat că va face apel, deoarece pedeapsa e prea mică pentru o faptă pe care nu a săvârșit-o. Această hotărâre confirmă abuzul făcut

Ulterior respingerii acestei cereri de abținere, inculpații S. I. și S. D., prin cererile formulate la datele de _____, au solicitat recuzarea doamnei judecător T. G., cerere respinsă prin încheierea din 26 martie 2014. Prin încheierea din _____ a doua cerere de recuzare a fost respinsă ca inadmisibilă, reținându-se că motivele invocate au făcut obiectul analizei instanței cu ocazia soluționării cererii de abținere formulată de doamna judecător T. G. și a cererii de recuzare formulate anterior de aceiași inculpați. Ambele încheieri prin care au fost respinse cererile de recuzare au fost soluționate de completul condus de judecătorul V. D. D.

La data de _____ doamna judecător T. G. a formulat o nouă cerere de abținere, invocând dispozițiile art.64 alin.4 din Codul de procedură penală, însă de această dată, față de cererile și excepțiile invocate de inculpați, ar fi incident cazul de incompatibilitate prevăzut de art.64 lit. f din Codul de procedură penală.

Prin încheierea din _____ cererea de abținere formulată a fost respinsă ca inadmisibilă, reținându-se că ea cuprinde aceleași motive ce au fost invocate în cererile de abținere și recuzare anterioare. Completul care a soluționat cererea de abținere a fost prezidat de judecătorul V. D. D.

Anterior soluționării cererilor de abținere și recuzare de mai sus, doamna judecător V. D. D. a formulat cerere de abținere cu privire la soluționarea incidentelor care au urmat primei cereri de abținere respinse, cereri ce au fost respinse.

La data de _____ inculpații S. I. și S. A. D. au formulat o cerere de recuzare, invocând imparțialitatea subiectivă a doamnei judecător T. G.

La data de _____ doamna judecător T. G. a formulat cerere de abținere, invocând relația de prietenie cu partea vătămată.

Prin încheierea camerei de consiliu din _____ a dispus admiterea cererii de abținere formulate de doamna judecător T. G., cererea de recuzare formulată de inculpați fiind respinsă ca fiind rămasă fără obiect. Completul de judecată care a soluționat cererile a fost prezidat de judecătorul U. M.

de un grup infracțional judecătorești-procurori împotriva familiei S., așa cum el a susținut de la început".

Articolul mai sus menționat a apărut imediat după pronunțarea soluției în dosarul nr. _____ al Curții de Apel Oradea, anterior motivării sentinței penale nr. _____, pronunțate în acest dosar.

Ulterior acest articol a fost preluat în cotidianul săptămânal "Bihoreanul", la data de 14.12.2015, cotidian în care a apărut și articolul "Faulul lui Antik: Judecătorul care l-a condamnat pe I. S. la închisoare a încercat din toate puterile să se lepede de dosar". În acest ultim articol, după ce este reamintită soluția pronunțată în dosarul nr. _____ al Curții de Apel Oradea se arată "ceea ce puțină lume știe e însă că judecătorul Antik Levente, cel care a dat asprul verdict, a încercat din toate puterile să se lepede de dosar, printr-o cerere de abținere în care susținea că imparțialitatea lui ar putea fi pusă la îndoială deoarece ... obișnuia să mai joace fotbal într-o echipă cu inculpatul".

În finalul articolului se menționează că cererea judecătorului a fost respinsă „mai ales că nimeni nu-și dorea dosarul, însă Bihorel are o nedumerire: dacă și-a potcovit coechipierul cu o asemenea pedeapsă, oare cât i-ar fi dat dacă ar fi fost adversari?”.

Dosarul _____ al Curții de Apel Oradea, având ca obiect _____ prevăzută și pedepsită de _____ din noul _____ și ca părți pe inculpații S. _____ și S. _____ Al _____ D. _____ partea vătămată M. _____ C. _____ E. _____, a fost înregistrat pe rolul instanței la data de _____ 14.

Inițial dosarul a fost repartizat completului de judecată prezidat de doamna judecător P. _____ M. _____.

La data de _____, doamna judecător P. _____ M. _____, a formulat cerere de abținere, admisă prin încheierea din data de _____ și, în urma repartizării aleatorii, cauza a revenit spre soluționare completului condus de doamna judecător T. _____ G. _____ Completul de judecată care a soluționat cererea de abținere a fost condus de judecătorul Antik Levente Farkas.

La data de _____ doamna judecător T. _____ G. _____, formulat o cerere de abținere, aceasta fiind respinsă prin încheierea din data de _____, pronunțată de completul condus de judecătorul V. _____ D. _____, D. _____

Urmare a admiterii cererii de abținere formulată de doamna judecător I G _____ și, în urma noii repartizări aleatorii, dosarul a revenit spre soluționare domnului judecător U _____ M _____.

Împotriva domnului judecător U _____ M _____ și partea vătămată M _____ C _____ E _____ au formulat cerere de recuzare.

Prin încheierea camerei de consiliu din data de _____ cererile de recuzare au fost respinse ca nefondate de completul prezidat de domnul judecător Antik Levente Farkas.

La data de _____ a formulat o nouă cerere de recuzare îndreptată împotriva domnului judecător U _____ M _____ invocându-se relația de colegialitate dintre domnul judecător și partea vătămată.

Prin încheierea din _____ s-a admis cererea de recuzare formulată de _____, împotriva judecătorului U _____ M _____ și, în urma repartizării aleatorii, a fost investit cu soluționarea cauzei domnul judecător Antik Levente Farkas. Completul de judecată care a dispus admiterea cererii de recuzare a fost prezidat de domnul judecător Antik Levente Farkas.

La data de _____, domnul judecător Antik Levente Farkas a formulat o cerere de abținere de la soluționarea cauzei.

În motivarea cererii, domnul judecător a arătat că în perioada 2005-2009 a funcționat la Secția penală a Judecătoriei Oradea, astfel încât a intrat în relații de colegialitate cu partea vătămată C _____, M _____, care era președintele secției penale, după care a continuat relația de colegialitate cu aceasta, când a promovat la Tribunalul Bihor.

Domnul judecător a mai arătat că îi cunoaște pe cei doi inculpați, cu inculpatul S _____ I _____ jucând fotbal în aceeași echipă ani de zile și participând la anumite turnee locale și regionale.

S-a mai arătat că, în același dosar, a admis două cereri de abținere formulate de colegi diferiți și nu ar vrea să se confirme ceea ce inculpatul S _____ I _____ a lăsat să se înțeleagă în camera de consiliu din _____, în sensul că prin admiterea unei cereri de recuzare, domnul judecător rămâne singurul compatibil să judece în cauza respectivă.

Cererea de abținere formulată de domnul judecător Antik Levente Farkas a fost respinsă ca nefondată, prin încheierea Camerei de consiliu din data _____.

(complet prezidat de judecătorul C. _____ A. _____, judecătorul rămânând în continuare investit cu soluționarea dosarului.

Dosarul a fost soluționat, în primă instanță, prin sentința penală _____, prin care s-a dispus condamnarea inculpaților S. _____ I. _____ și S. _____ A. _____ D. _____, pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute și pedepsite de _____ cu aplicarea a _____

Sentința penală nr. 1 _____, pronunțată de Curtea de Apel Oradea în dosar nr. _____, a fost motivată la data de 11.01.2016.

Împotriva acestei sentințe au declarat apel I. _____, _____ și inculpații S. _____ I. _____ și S. _____ A. _____ D. _____ dosarul fiind în prezent pe rolul _____ cu termen de judecată fixat pentru data de 1 _____

Potrivit art.75 din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată și modificată și art.30 din Legea nr.317/2004 privind Consiliul Superior al magistraturii, republicată și modificată, Consiliul Superior al Magistraturii apără judecătorii și procurorii împotriva oricărui act care le-ar putea afecta independența sau imparțialitatea sau ar putea crea suspiciuni cu privire la acestea.

Independența magistratului este o valoare ce trebuie apărută, însă, în egală măsură, este un standard profesional ce trebuie atins, o competență ce trebuie dezvoltată, împreună cu alte competențe, constituind o obligație a magistratului și stând la baza luării unei decizii imparțiale și corecte de către acesta.

În acest sens, art. 2 alin. 3 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată și modificată, dispune că „judecătorii sunt independenți, se supun numai legii și trebuie să fie imparțiali.”

De asemenea, prin art. 3 alin. (2) din Codul deontologic al judecătorilor și procurorilor, este instituită îndatorirea acestora de a-și exercita funcția cu obiectivitate și imparțialitate, având ca unic temei legea, fără a da curs presiunilor și influențelor de orice natură.

Ca un corolar al acestor prevederi legale, art. 9 alin. (1) din același cod arată că judecătorii și procurorii trebuie să fie imparțiali în îndeplinirea atribuțiilor profesionale, fiind obligați să decidă în mod obiectiv, liberi de orice influențe.

Prin raportare la dispozițiile legale anterior enunțate, independența desemnează capacitatea magistratului de a decide măsuri, conform legii, fără nicio intervenție sau influență externă, capacitatea de a conștientiza factorii externi ce influențează sau creează aparența unei influențe, precum și capacitatea de a respinge factorii de natură externă ce influențează sau creează aparența unei influențe.

În conformitate cu aceleași dispoziții legale menționate anterior, în favoarea instanțelor funcționează prezumția de independență și de imparțialitate, ceea ce presupune implicit inexistența unor prejudecăți, conflicte de interese, ingerințe ori imixtiuni asupra actului de justiție.

Astfel, independența este, înainte de orice, o stare de spirit și un atribut individual care trebuie apărut în primul rând de către judecătorul însuși, care este astfel, prezumat de lege, ca fiind cel dintâi garant al independenței și imparțialității sale.

În cererea formulată, domnul judecător Antik Levente Farkaș a solicitat apărarea independenței și imparțialității sale, cu privire la articolele de presă apărute în cotidienele „Ebihoreanul” și „Bihoreanul”, raportat la împrejurarea că aceste articole au apărut anterior motivării hotărârii pronunțate în dosarul nr. 1/2019.

Plenul Consiliului Superior al Magistraturii reține că, așa cum rezultă din prezentarea conținutului articolelor respective, în cuprinsul acestora este expusă soluția de condamnare a inculpaților S. I. și S. A. D. pronunțată prin dispozitivul sentinței penale nr. 1/2019, informația potrivit căreia

, urmează să formuleze cale de atac împotriva acestei soluții, pe motiv că pedeapsa aplicată inculpaților este prea mică. De asemenea, este citat, în aceleași publicații, un comentariu ironic făcut de către inculpata S. A. D. la adresa soluției pronunțate.

Față de conținutul articolelor incriminate, Plenul apreciază că aspectele invocate în cererea de apărare a independenței și imparțialității, nu pot avea semnificația unor presiuni de natură să afecteze independența și imparțialitatea domnului judecător Antik Levente Farkaș.

În acest context de menționat este faptul că, articolele au apărut după ce instanța a deliberat și a pronunțat soluția în cauză, astfel încât nu puteau influența în vreun fel hotărârea judecătorului. Pe de altă parte, soluția se dispune pe baza probatoriului administrat, iar motivarea hotărârii trebuie să se bazeze pe aplicarea legii la situația de fapt rezultată din probele administrate, judecătorul având obligația de a nu da curs unor presiuni exterioare, indiferent de natura acestora.

Totodată, independența nu este un privilegiu în interesul propriu al judecătorului, ci este garantată și protejată în interesul statului de drept și al celor pentru care se înlăptuiește justiția ca serviciu public.

De asemenea, în aprecierea existenței/inexistenței unei atingeri aduse independenței și imparțialității magistratului trebuie avute în vedere și imperativele fixate prin jurisprudența constantă a Curții Europene a Drepturilor Omului, conform cărora presei i se recunoaște un rol esențial într-o societate democratică, prin prisma sarcinii care îi revine acesteia de a comunica, cu respectarea obligațiilor și responsabilităților sale, informații și idei despre toate problemele de interes general, inclusiv cele care se referă la funcționarea puterii judecătorești (cauza De Haes și Gijssels împotriva Belgiei).

Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat în acest sens, constant în jurisprudența sa, că presa reprezintă unul dintre mijloacele de care dispun responsabili politici și opinia publică pentru a se asigura că judecătorii se achită de înaltele lor responsabilități conform scopului constitutiv al misiunii care le este încredințată (cauza Prager și Oberschlick împotriva Austriei).

Totodată, trebuie avut în vedere și dreptul publicului de a fi informat cu privire la subiectele de interes general, cum sunt cele legate de desfășurarea procedurii în anumite cauze aflate pe rolul instanțelor, care captează atenția unei părți însemnate din rândul cetățenilor. În acest sens, în cauza Sunday Times c. Regatului Unit, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că „tribunalele nu funcționează într-un loc gol. Ele sunt competente să soluționeze diferende dar aceasta nu înseamnă că, mai înainte de soluționarea lor, asemenea diferende nu pot da naștere la discuții și în alte locuri, fie că e vorba de reviste de specialitate, de marea presă ori despre public în general”.

Nu în ultimul rând, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii apreciază neîntemeiat argumentul reiterat de către domnul judecător Antik Levente Harkas cu ocazia susținerii cererii sale, prin sistem videoconferință, în ședința din data de _____, respectiv faptul că independența sa a fost afectată deoarece deși pronunțase soluția, nu elaborase considerentele acesteia. Plenul reține că motivarea soluției pronunțate are la bază actele dosarului, care nu pot suferi modificări urmare a unui articol de presă.

Astfel, față de toate considerentele expuse anterior, Plenul consideră că prezentarea în presă a soluției pronunțate în dosarul nr. _____ I Curții de Apel Oradea și a comentariilor unice dintre părți cu privire la această soluție, se înscrie în demersul jurnalistului de informare a publicului cu privire la un subiect de interes general, demers protejat de art.10 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului și care, în speță, prin modalitatea și forma de prezentare, nu este apt de a aduce atingere independenței și imparțialității judecătorului care a soluționat dosarul menționat.

De asemenea, în legătură cu cererea de apărare a reputației profesionale, având în vedere conținutul articolelor de presă prezentate în situația de fapt, Plenul apreciază că aceasta nu este întemeiată, pentru următoarele considerente:

Condiția bunei reputații subzistă, prin raportare la onoarea, demnitatea profesională și credibilitatea de care se bucură magistratul în societate, pe tot parcursul exercitării funcției.

Așadar, noțiunea mai largă de bună reputație include noțiunea de reputație profesională, aceasta din urmă constituind una dintre condițiile de subzistență ale primei noțiuni.

Reputația profesională este o consecință a integrității profesionale și morale de care trebuie să dea dovadă fiecare judecător și conferă magistratului credibilitate și siguranță în exercitarea profesiei, autoritate în examinarea opiniilor, cu precădere a celor profesionale și totodată, reprezintă părerea pe care magistratul o creează în conștiința colectivă despre modul în care își exercită profesia.

Relatarea în presă a unor aspecte ce țin de activitatea profesională a magistratului și care are drept consecință crearea unei opinii publice defavorabile în privința modului în care acesta își exercită atribuțiile judiciare, poate aduce atingere reputației profesionale,

însă demersul jurnalistic trebuie sancționat numai în măsura în care se bazează pe fapte mincinoase și tendențioase, făcute în scopul discreditării onoarei și reputației persoanei în cauză.

În aprecierea existenței/inexistenței unei atingeri aduse reputației profesionale a magistratului, trebuie avute în vedere limitele libertății de exprimare, drept protejat de art.10 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, în raport cu dreptul la reputație, drept cuprins în aria de protecție a art.8 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

În ceea ce privește libertatea de exprimare prin presă, în raport cu respectarea dreptului la reputație, jurisprudența instanței de contencios european a statuat că se impune ca presa să respecte unele principii de echitate, astfel încât să nu aducă atingere reputației și drepturilor celorlalți, iar în ceea ce-i privește pe magistrați, se impune ca aceștia să nu facă obiectul unor acuzații nejustificate, deoarece poate fi afectată autoritatea puterii judecătorești.

Aceste principii consacrate în jurisprudența Curții se regăsesc și în Codul deontologic al ziaristului, care, în art.2,3 și 5 prevede că jurnalistul are îndatorirea de a relata adevărul, obligație ce decurge din dreptul constituțional al publicului de a fi corect informat.

Chiar dacă în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului în raportul dintre libertatea de exprimare prin presă și criticile aduse justiției s-a decis că „interesul de a proteja reputația și de a asigura autoritatea magistraților este superior aceluia de a permite o discuție liberă asupra imparțialității acestora” (cauza Bradford contra Danemarca), instanța de contencios european a recunoscut și faptul că, „în privința magistraților, limitele criticilor admisibile sunt mai largi decât în privința unor simpli cetățeni” (cauzele Praeger și Oberschlick contra Austria, Janowski contra Polonia, Nikula contra Finlanda).

Având în vedere direcțiile stabilite prin jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului mai sus relevate, o cerere de apărare a reputației profesionale față de aspecte relatate în presă poate fi apreciată ca justificată numai în situația în care jurnalistul nu și-a îndeplinit obligația de a face minime verificări și a relatat situații care nu au niciun suport real, cu scopul de a afecta imaginea publică a magistratului și a-l discredita în ochii opiniei publice.

În speță, aspectele relatate în presă care ar putea pune în discuție reputația profesională a domnului judecător Antik Levente I'arkaș sunt:

- declarația doamnei S. A. D. citată în "Ebihoreanul":
S. I., mi-a comunicat că va face apel, deoarece pedeapsa e prea mică pentru o faptă pe care nu a săvârșit-o. Această hotărâre confirmă abuzul făcut de un grup infracțional judecătorești-procurori împotriva familiei S., așa cum el a susținut de la început".

- aspectele relatate în „Bihoreanul” cu privire la cererea de abținere formulată în dosar de domnul judecător Antik Levente I'arkaș și anume: "ceea ce puțină lume știe e însă că judecătorul Antik Levente, cel care a dat asprul verdict, a încercat din toate puterile să se lepede de dosar, printr-o cerere de abținere în care susținea că imparțialitatea lui ar putea fi pusă la îndoială deoarece ... obișnuia să mai joace fotbal într-o echipă cu inculpatul".

În ceea ce privește primul aspect relatat în presă, Plenul observă că jurnalistul a redat comentariile uneia dintre părțile din dosar, fără a adăuga la acestea sau a da o interpretare proprie, în sens pozitiv sau negativ acestor comentarii, iar referitor la cel de-al doilea aspect, urmare a verificărilor efectuate a rezultat că motivul de abținere relatat în cuprinsul articolului corespunde cu cel invocat de judecător în cererea sa. De altfel, așa cum rezultă din situația de fapt prezentată, în dosar au fost formulate numeroase cereri de abținere și recuzare.

De asemenea, se reține că, anterior publicării articolului, la data de 3 iulie 2015, s-au solicitat de către săptămânalul „Bihoreanul” relații cu privire la cererile de abținere și recuzare formulate în cauză, din relațiile transmise de Curtea de Apel Oradea rezultând că, prin rezoluția judecătorului cauzei din data de _____ s-a refuzat cererea formulată, iar la data de _____ solicitantei i-a fost comunicat un răspuns în sensul că i-au fost refuzate accesul la dosar și eliberarea copiilor, având în vedere dispozițiile art.38 alin.1 și art.36 din Ghidul privind relația dintre sistemul judiciar din România și mass-media.

Astfel, înainte de publicare, jurnalistul și-a îndeplinit obligația de verificare a informațiilor ce urmau a fi publicate, cele relatate în cel de-al doilea articol se bazează pe fapte reale, iar concluziile jurnalistului se fundamentează pe faptul că cererea de abținere formulată de domnul judecător Antik Levente I'arkaș a fost respinsă ca neîntemeiată și

se pot deduce din modul de soluționare a cererilor de abținere și recuzare formulate în dosar, a căror succesiune a fost prezentată în situația de fapt.

Pe cale de consecință, Plenul apreciază că aspectele relatate în presă și la care se face referire în cererea de apărare a reputației profesionale se înscriu în demersul jurnalistic de informare a opiniei publice cu privire la chestiuni de interes general și nu sunt de natură să afecteze reputația profesională a domnului judecător Antik Levente Farkas.

În fața de cele expuse, în temeiul dispozițiilor art. 35 lit. f) cu referire la art. 30 alin. (2) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare, prin vot direct și secret, cu majoritatea voturilor membrilor prezenți;

PLENUL CONSILIULUI SUPERIOR AL MAGISTRATURII HOTĂRĂȘTE

Art.1 - Respingerea cererii de apărare a independenței, imparțialității și reputației profesionale formulate de domnul ANTIK LEVENTE FARKAȘ, judecător la Curtea de Apel Oradea, cu privire la articolele de presă apărute în cotidienele “Bihoreanul” și “Bihoreanul”.

Art.2 - Prezenta hotărâre se comunică Inspecției judiciare.

Dată în București, la data de 24 martie 2016

Președinte,

Judecător Mircea ARON

